

Αναμνήσεις από τη Σύρο του 1960

Ο διπλωματούχος ναυπηγός και μηχανολόγος-μηχανικός Κωνσταντίνος Φιλίππου υπήρξε ο πρώτος Έλληνας που είχε προσληφθεί ως επιθεωρητής του Lloyd's Register of Shipping στο γραφείο του Πειραιά. Με αυτή την ιδιότητα καταγράφει τις αναμνήσεις του από τα ταξίδια στη Σύρο εκείνη την εποχή

Με τη δραστηριοποίηση του Νεωρίου της Σύρου επί Ρεθύμνη και την ύπαρξη πλέον

της πλωτής δεξαμενής των γερμανικών επανορθώσεων, που ήταν αρχικά στου Βασιλειάδη στον Πειραιά, άρχισαν να πληθαίνουν και οι επιθεωρήσεις εκεί.

Έτσι, ξεκίνησαν και τα ταξίδια στο νησί αυτό να πληθαίνουν με καλούς και κακούς καιρούς, με καθυστερήσεις, με έλλειψη ανέσεων. Ταξίδια με το ΛΗΜΝΟΣ του Σιγάλα ή το ΔΕΣΠΟΙΝΑ ή το ΠΑΝΤΕΛΗΣ του Φουστάνου, το ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ του Μπιλίνη ή τα πολυτελή για την εποχή πλοία του Νομικού ΚΑΝΑΡΗΣ, ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ, ΜΙΑΟΥΛΗΣ και αργότερα τα πιο γρήγορα, το ΔΗΛΟΣ και το ΑΠΟΛΩΝ. Ταξίδια με αναχώρηση από Πειραιά στις 13:00 και άφιξη κατά τις 19:00 στην Ερμούπολη, όπου έ-

κανες τις επιθεωρήσεις και στις 22:00 ή 23:00 έπαιρνες πάλι το πλοίο της επιστροφής με άφιξη στον Πειραιά κατά τις 4:00 τα ξημερώματα.

Καθώς το πλοίο πλησίαζε στην Ερμούπολη, έξω από τον Άγιο Δημήτριο, ο πλοίαρχος πάντοτε θα σφύριζε τρεις φορές, κάτι σαν χαιρετισμό προς τον Άγιο. Από την άλλη, ο επιστάτης της εκκλησίας πάντοτε θα απαντούσε με κώδωνοκρουσία, όποια ώρα της ημέρας ή της νύχτας και αν ήταν. Τον δε χειμώνα με τις κακοκαιρίες, η αναμονή αφίξεως του πλοίου της γραμμής, που συνήθως προερχόταν είτε από τις νότιες Κυκλάδες είτε από Ικαρία-Σάμο, γινόταν στον κυματοθραύστη του λιμανιού. Από εκεί προσπαθούσαμε να διακρίνουμε τα ασθενή φώτα του βαποριού στο βάθος προς την κατεύθυνση της Τήνου.

Η κανονική άφιξη στον Πειραιά κατά τις 4:00-5:00 τα ξημερώματα, την ώρα του γλυκύτερου

ύπνου. Τότε άκουγε κανείς από το φυλάκιο του Λιμεναρχείου στον προλιμένα: «Κύριε πλοίαρχε θα παραβάλετε στις δέστρες τάδε και τάδε» και τους καμαρότους βιαστικούς να χτυπούν τις πόρτες των καμπινών, λέγοντας «φθάσαμε στον Πειραιά».

Ενθυμούμαι ότι κάποιες φορές, που φτάναμε με καθυστέρηση στον Πειραιά, δεν πήγαινα καθόλου στο σπίτι μου, αλλά κατευθείαν στο γραφείο και στις επιθεωρήσεις που με περίμεναν στο Πέραμα και το Σκαρμαγκακά. Σε ορισμένες περιπτώσεις δε είχε τύχει στις 13:00 να φύγω ξανά για τη Σύρο. Με την άφιξη στην Ερμούπολη και εφόσον επρόκειτο να παραμείνω μία ή περισσότερες νύχτες, έκλεινα δωμάτιο στο ξενοδοχείο «Ερμής» — το καλύτερο της εποχής, το οποίο διηύθυνε η χαριτόβρυτος κυρία Χριστοδουλίδου μετά του κυρίου Μπάρτζη. Μετά από την τα-

κτοποίηση στο δωμάτιο, συνήθως στον πρώτο όροφο στο βάθος αριστερά με μεγάλο μπάνιο, άρχιζε η έρευνα ώστε να εντοπισθεί κάποιος γνωστός ή συνάδελφος, που να ευρίσκεται εκεί. Κέντρο αντλήσεως πληροφοριών δεν ήταν άλλος παρά ο αλυσμόνητος Ντιντής, σερβιτόρος καφενεείου στην παραλία, ο οποίος γνώριζε τους πάντες και τα πάντα. Εναλλακτικά θα πήγαινα στα «Μπακαλιάρικια» ή στου «Σταυρόπουλου» για φαγητό. Εάν ήταν καλοκαίρι, η βραδιά μπορούσε να εξελιχθεί με περιπάτους στην παραλία ή στην πλατεία ή κάποια παρέα που τυ- ▶

1. Το λιμάνι της Σύρου. 2. Η δεξαμενή στον κυματοθραύστη του λιμανιού. 3. Το ΔΕΣΠΟΙΝΑ

